

Pogledi

Br. 69 april 2012/mart 2013.

Retrospektiva događaja protekle godine

Paraolimpijci
str. 6,7

Bilten

Doma za odrasla invalidna lica

Pogledi

Adresa: Autoput 18; Zemun, tel.319-32-42
www.domzaosi.org.rs

ŽIRO-RAČUN: 840-676661-64
(sa naznakom za BILTEN)
Uprava za javna plaćanja pri
Ministarstvu finansija

Za izdavača: Utjeha Šćekić

Lektor: Ivana Zuber

Tehnički urednik: Ljubica Muzički

Marketing: Željko Dimitrijević

Redakcija:

Dušan Đurović, Đurđica Lazić, Momčilo
Ružičić, Saša Popović, Tanja Vojvodić,
Zorica Filipović, Branko Milinković

Spoljni saradnici:

Prim. dr Bogdanka Čabak

e-mail:

usd_zemun@yahoo.com
dominv@sezampro.rs

ŠTAMPA

“Pekograf”

ul. Vojni put 258 b, Zemun
tel. 314-91-66

Tiraž 300

LIČNA KARTA DOMA.

Dom za odrasla invalidna lica je ustanova socijalne zaštite, namenjena za trajni smeštaj odraslih (20-60 godina), telesno invalidnih lica. U Domu je smešteno 80 osoba, sa dijagnozama mišićne distrofije, cerebralne paralize, multipla skleroze, kvadriplegije, paraplegije i sl.

Dom je smešten u blizini K.B.C. Bežanijska Kosa, na periferiji grada Zemuna.

Adresa: Autoput broj 18, Zemun

Telefoni:

Udruženje stanara Doma

Tel/Faks 011/26-07-336 www.usd.rs

Socijalni radnik, psiholog, defektolog

Tel. 011/26-07-335

Računovodstvo Tel. 011/26-07-337

Doktor i ambulanta Tel. 011/26-07-338

MOJE NOVO JA

Na Prvoj srpskoj televiziji je prikazivan serijal "Moje novo ja", koji je pomagao ljudima da putem niza intervencija dobiju novo lice ili figuru, tj. dobiju novo JA. Slažem se da ljudi sa problemom estetske prirode, koji ih u bilo kojoj meri ometa u normalnom funkcionisanju, pribegnu nekoj metodi kako bi rešili to što ih muči i nastavili kvalitetno i uspešno da funkcionišu, sretni što je za njihovo novo JA bila potrebna samo estetska intervencija.

Šta će svi oni nezadovoljni svojim sopstvenim životom, puni kompleksa, strahova kompenzovanih u negativne emocije, prazni, smešteni samo u ljušturu, pa se popunjavanju tuđim životima, najčešće se trudeći da te iste živote otežaju koliko god mogu zarad nekog svog zadovoljstva, ako se to može tako nazvati. Oni obično imaju nekoliko lica, ni sami ne znaju koliko, valjda po potrebi, od situacije do situacije. Verujem da su oni u mnogo većem problemu od ljudi sa početka priče, jer ni oni sami ne znaju kakvo JA hoće, kao što ne znaju kakvo novo JA im treba dok se ne desi nekakva situacija, pa shodno njoj, eto i novih njih.

Pored navedenih problema ti ljudi se bore i sa problemima pamćenja. Prosto je neverovatno kako se zaboravljaju svi događaji iz ne tako davne prošlosti, sve izgovoreno, lepo ili ružno, nije važno, kao da imaju ono čuveno dugme /delete/ što rešava sve. Pritiskom na to neko njihovo imaginarno dugme briše se sve do momenta kada na scenu stupa novo JA i kreće se od nulte tačke, koristeći usput samo neka iskustva iz prošlosti, jer sve svoje zaboravljaju, a sve tuđe pamte, valjda im je lakše da se kao novi izgrade na tuđim postupcima, nego na sopstvenim kvalitetima.

Efekti ovih promena su obično kratkoročni, jer iza novog JA je samo ona ljuštura koju sam spominjala, nedovoljna da bude kvalitetan temelj za bilo šta.

Sagledavajući samo ove navedene probleme ljudi koji ne znaju ko su i šta su i koga vide u ogledalu kada se lice menja, stiče se utisak da je njima jako teško i da nema te intervencije koja će ih učiniti zadovoljnim. Čovek koji zna ko je i šta je, slobodan da misli i da bude svoj, nosi teret svoje slobode ali je bar zadovoljan i u ogledalu vidi jasnu sliku.

Serijal "Moje novo ja" je na Prvoj prikazivan samo jednu sezonu, ali ovaj u životu traje i ponavlja se i prikazuje s vremena na vreme.

Ivana Zuber

Vatra progutala deo našeg krova

Tog 25. junskog letnjeg jutra, samo što smo bili podignuti iz kreveta i spremali se za doručak, odjedanput se po hodnicima stvorila frka, čuli smo užurbano osoblje kako govore: “Brzo svi napolje, gori krov!” Nije bilo vremena za razmišljanje, onaj ko se snašao samo je brzo zgrabio ono što mu se u tom trenutku učinilo važnim a bilo je pri ruci i svi smo se brzo sjurili rampom u dvorište. Vidno nije bilo neke velike panike ali verujem da nikom nije bilo svejedno kad smo ugledali gusti dim i vatru koja se razbukovala na našem krovu i preti-la kako to samo ona ume.

Gorelo je oko 300 kvadratnih metara krova iznad biblioteke. Zaposleni u Domu su odmah započeli gašenje požara uz pomoć hidranta dok nisu stigle dve vatrogasne ekipe koje su brzo ugasile plamen te on nije uspeo da se proširi na glavnu zgradu.

Same prostorije ispod nisu bile oštećene osim što je voda procurila dok su vatrogasci polivali.

Zahvaljujući, takođe brzom reakciji našeg osoblja, iz predostrožnosti, u roku od 15 minuta sve su nas evakuisali u dvorište na sigurno. Morali smo svi sići na igralište gde nije bilo zaklona od sunca ali naše komšije iz Stacionara

za decu i omladinu sa autizmom priskočile su nam u pomoć tako što su svoje korisnike uveli u zgradu a nama ustupili svoje dvorište i svaki vid pomoći.

Zbog nepristupačnog prilaza krovu i lako zapaljivog materijala vatrogasci su više od dva sata pregledali svaki deo zgrade, kako bi bili sigurni da je vatra ugašena.

Oko podneva mogli smo polako da se vratimo unutra i nastavimo sa našim svakodnevnim životom. Kasno popodne vratili su nam struju ali smo ostali bez kablovske televizije i interneta jer su kablovi izgoreli.

Sve to skupa zaista nije bilo prijatno.

Toga dana bili smo u žiži interesovanja za sve medije. Došlo je dosta novinara i televizija pa smo vrlo brzo bili na udarnim vestima tokom celog dana.

Zvale su nas naše porodice, prijatelji, rodbina da vide kako smo i šta se dešava, nudeći svoju pomoć.

Hvala Bogu dobro smo prošli kako je moglo biti.

Prilog pripremila Ljubica Muzički

RADOVI U DOMU juli - septembar 2012.

Renoviranje poda

Godinama u nazad najavljivali su nam mogućnost renoviranja poda u Domu jer je bio u katastrofalnom stanju. Sve rupa do rupe. Točkovi kolica su upadali a dešavalo se da poneko od našeg osoblja povredi nogu jer je izvrne u nekoj rupi. Na nekim delovima hodnika jedva se kolicima moglo proći.

Konačno je Ministarstvo dalo pare i 25. jula radovi su počeli.

Rupe po hodnicima

Bili smo zabrinuti kako ćemo sve spakovati, gde sa svim tim stvarima i kako to sve posle ponovo vratiti na svoje mesto. Naše sobe su kao male stambene jedinice, pune ličnih stvari, tehničke robe, kolica... itd.

Pitali smo se kako sve to odraditi i kako ćemo izdržati sav taj pritisak.

Da bi sve bilo što brže gotovo odlučeno je da se radi sprat po sprat. Trebalo je iseliti sav nameštaj iz soba da bi pod mogao biti zamenjen. Zaposleni su zbilja sve te grube i velike poslove dobro organizovano odrađivali pazeći na svu tu našu tehničku robu.

Užurbano su iseljavali i useljavali prvi pa drugi sprat, a i mi smo se snalazili sami kako je ko znao i umeo. Prijatelji i rodbina su takođe pomagali. Moram priznati da je bilo napeto.

Svi smo se zaista trudili da budemo tolerantni i strpljivi jer svako remećenje naših ustaljenih potreba je stresno i naporno. Ono što nam je jako bilo važno je činjenica da se vodilo računa da stanari koji imaju veće potrebe vezane za negu budu smešteni u sobama a ne u zajedničke prostorije (biblioteka i dnevni boravci).

Posle završenih radova najteže nam je bilo vratiti lične stvari na svoje mesto koje su se nalazile na terasama ispod debelog sloja prašine. Mnogi smo se snašli tako što smo zvali u pomoć rodbinu i prijatelje. Trajalo je to danima a prašine smo se nagutali kao nikad u životu.

I evo ponovo se vraćamo na onu našu staru priču o nedostatku kadra za obavljanje nekih naših drugih potreba, a koje se ne tiču samo fizioloških.

Bio je to težak period za sve nas. koji smo svi junački podneli.

“Ono što vas ne ubije to vas ojača.” :))))

Priloge pripremile Zoka i Ljuba

Uređenje našeg dvorišta

Tokom leta prošle godine, na inicijativu Anite Rajković Ustanova se obratila dopisom Beograd putu za pomoć da nam zakrpe rupe po našem dvorištu koje su otežavale kretanje kolica.

Nikakvog odgovora nije bilo duže vreme pa je iskorišten prijem naših uspešnih paraolimpijaca kod gradonačelnika Dragana Đilasa kojim prilikom je naš Željko Dimitrijević potencirao ovaj problem. I zaista na naše iznenađenje, nevericu i radost za par dana stigla je ekipa radnika Beograd puta i za petnaestak dana preuredili nam dvorište.

Rupe u dvorištu

Krećenje

Kada je posao sa podovima bio gotov lepo je sve to izgledalo. Prizor su kvarili samo prljavi zidovi koji

Soba pre radova i krećenja

nisu krećeni 6 godina. Ali naravno, para za to nema (e jada ova naša država a i mi s njom). Veliki broj stanara je poželeo da ipak to reši tako što će se odreći mnogo toga i privatno okrećiti svoje sobe kako sledeće godine ne bi proživljavali ponovo ovakav stres. Svako se nekako snašao ko će kome to da uradi. Nastala je TRKA SA VREMENOM da se to završi pre useljavanja nameštaja u sobe.

Popravak krova

Istovremeno se, nakon dva meseca čekanja, popravljao krov koji je bio uništen usled požara. Jedva smo čekali te radove pošto su nam uvek isključivali struja kad počne kiša da pada jer su na tom krovu bili kablovi za struju, kablovsku, internet i telefon a neki od tih kablova su bili oštećeni.

Telefoni nam takođe nisu radili skoro dva meseca zbog posledica požara.

Saniranje krova

Skoro završen asfalt

Priprema za ivičnjake

Stavljanje asfalta

Uspeh naših paraolimpijaca

5 MEDALJA ZA SRBIJU

Na Paraolimpijskim igrama u Londonu od 31.08. do 09.09.2012. srpski sportisti su osvojili pet medalja: dve zlatne, tri srebrne i čak tri svetska rekorda.

Željko Dimitrijević je osvojio prvo paraolimpijsko zlato za Srbiju i postao novi svetski rekorder bacivši čunju u kvalifikacijama u prvoj seriji 26,88 metara. Tanja Dragić je donela novo zlato Srbiji i postavila novi svetski rekord u bacanju koplja bacivši 42,51 metara. Draženko Mitrović osvojio je srebro iako je u svojoj kategoriji postavio novi svetski rekord u bacanju diska rezultatom 32,97 metara. Stonoteniseri Zlatko Kesler i Borislava Perić-Ranković osvojili su srebrne medalje u singlu.

Ne smemo naravno zaboraviti ni trenera Vlastimira Golubovića-Goluba i trenera Jovana Đukića koji su svojim zalaganjem doprineli ovom nezapamćenom uspehu.

Naše paraolimpijske šampione iz Londona dočekali su prijatelji i saradnici iz Doma za odrasla invalidna lica, kao i rodbina i prijatelji naših sportista na aerodromu Nikola Tesla uz trubače koje je doveo Nenad Krišanić ispred stanara Doma.

Sutradan im je u našem Domu organizovana svečana proslava. Mlađa sa bendom se potrudio za muziku, Bane i Đura za kulinarski specijalitet – pa pasulj, zna se! Divan gest predstavnika Quadra Graphica, Svetlana i Bojana našim šampionima poklonile su skromne poklone. Nekadašnji vojnik USD-a, Jovica Lišanin se pobrinuo za šapanjac i sjajnu atmosferu i naravno divna porodica Ristić za ovu priliku za Željka i njegove drugare napravili su veliku pobedničku tortu.

Priloge pripremile Zoka i Ljuba

Ako se samo osvrnem iza sebe, pogledam 2012-u godinu, videću toliko toga lepog, nezaboravnog, neponovljivog...

U toj 2012-oj sam ostvario sve što se ostvariti može i više od toga. Postao sam evropski prvak u disciplini (atletika-bacanje čunja), samim tim stekao sam pravo, odnosno bacio normu potrebnu za učešće na Paraolimpijskim igrama u Londonu. Ja, koji sam se zajedno sa vama do skora radovao svakom uspehu naših paraolimpijaca sada imam priliku da zajedno sa istim tim momcima i devojkama predstavljam Srbiju na takmičenju koje je san svakog sportiste, ako se takvi snovi i mogu sanjati.

Međutim, ni sa tim rezultatima do polovine avgusta (5-6 dana pre polaska) nije se znalo ko od nas atletičara ide, a ko ne, bez obzira na obezbeđenu "A" normu, jer je broj reprezentativaca u svim sportovima ograničen takozvanim "kvotama".

Odlazak reprezentacije "na sreću" nije bio ni približno bombastičan kao naših olimpijaca, ali to nam je dalo dodatni motiv da damo sve od sebe i pokušamo da ih "nadmašimo", što smo na našu sreću i uspehi, kako po ostvarenim medaljama, tako i sa tri oborena svetska rekorda, od kojih sam jednog i ja vlasnik.

Igrom slučajnosti i srećnih okolnosti moja disciplina (atletika, bacanje čunja) bila je prva na olimpijskom stadionu (31.avgust, 10.00h), a ja prvi na startnoj listi, na moju sreću u prvom hicu bacio sam rezultat 26.88m što je bio novi svetski rekord, a ujedno i prvi oboreni svetski rekord na Paraolimpijskim igrama u Londonu. Takođe, ispostavilo se da je to prva zlatna medalja osvojena za Srbiju u Paraolimpijskom sportu gde je pevana himna Bože pravde.

Osećaj kada se intonira Državna himna, pred prepunim Olimpijskim stadionom (80.000 ljudi), a posvećena "tvom imenu", "tvom rezultatu" je prelep, nezamenljiv, neopisivo... jedinstven i zato neću pokušavati da Vam opisujem, jer ne mogu u potpunosti dočarati, a za tako nešto ne želim ostati nedorečen.

Od tog trenutka mediji u mnogoo većoj meri posvećuju pažnju paraolimpijskom sportu i obaveštavaju javnost o

našim rezultatima koji su usledili, a to je još dva oborena svetska rekorda Tanja Dragić - koplje i još jedna zlatna medalja, Draženko Mitrović - disk, međutim ni sa postignutim svetskim rekordom u svojoj disciplini Draženko je zbog sjedinjavanja kategorija osvojio srebrnu medalju. U stonom tenisu još dve srebrne medalje osvojili su Borislava Perić Ranković i Zlatko Kesler. Mimo ovih rezultata bilo je i dosta takmičara u finalima, kako u atletici, tako i u stonom tenisu, streljaštvu, a i naš biciklista (tandem vožnja) ostvario je zapažen rezultat.

Bilo je 13 tamičara sa invaliditetom, osvojili smo 5 medalja, i bilo bi sasvim nekorektno sa moje strane a da ne spomenem trenere i selektore reprezentacije bez kojih ovi rezultati ne bi bili ni približno ovakvi. Lično bih pomenuo mog trenera i Selektora Vlastimira Golubovića, zahvalio mu se na ukazanom poverenju koje, nadam se da sam opravdao.

OVO JE SAMO JEDAN MALI OSVRT NA LONDON, JER JE SVE BILO TOLIKO LEPO, GLAMUROZNO, NEPONOVLJIVO...

DODIRNUO SAM NEBO - TU BIH DA OSTANEM!!!

Željko Dimitrijević

Željko Dimitrijević i Vlastimir Golubović

MOJA PRIČA

Moju stalnu potrebu i želju da pronađem gde mi je majka Radmila koju nisam videla niti išta čula o njoj 29 godina, najbolje zna moja kuma Stanojka, koja je pozvala emisiju "Sve za ljubav" i prijavila moju priču.

Ubrzo mi se javio Miljan Kronic iz produkcije Emotion i najavio ekipu. U emisiji sam iznela moju priču koju već svi znaju u Domu, da me majka Radmila rodila kao maloletna, da sam odrasla u hraniteljskim porodicama i domovima, da sam majku videla zadnji put kada sam imala pet godina.

Sutradan po emitovanju priloga o meni u emisiji "Sve za ljubav", moj život se preokrenuo.

Javljali su se ljudi sa svih strana i davali informacije o mojoj majci Radmili, najpre produkciji, socijalnom radniku i na kraju i meni.

Jednog vikenda mi je došla majka Radmila iz Podgorice gde sada živi i saznala sam da, po majci, imam dva brata i jednu sestru.

Kada sam ugledala majku, nisam znala kako da se ponašam, bila sam zbunjena, šokirana, pomešala mi se sreća sa tugom, bes sa oduševljenjem.

Provele smo tu subotu ceo dan zajedno, pričale smo o svemu. Majka mi je nakupovala svega u Rodi. Redovno kontaktiramo telefonom, ali taj neki jaz i dalje postoji, jer jedan susret ne može da izbríše tolike godine samoće i osećaja napuštenosti i nepripadanja. Često me zove rođak Bato iz Kolašina, želi da mu budem gost na leto. Dolazili su mi ujaci Rade i Predrag, žele da mi pomognu u svemu.

Dolazile su mi i rođake iz Zemuna, Biserka i Vesna. Sve ove godine sama a sada odjednom okružena brojnom familijom. Još ne mogu da se naviknem, ali osećam se mnogo sigurnije jer znam da se mogu nekome obratiti kada sam tužna, kada mi nešto treba, kada zaželim da čujem savet ili toplu reč.

Ana Nikić

Voditeljka emisije "Sve za ljubav"
Katarina Šišmanović i Ana Nikić

VIII LIKOVNA KOLONIJA 2012.

UMETNOST SPAJA RAZLIČITOSTI

Udruženje stanara Doma u saradnji sa Domom za odrasla invalidna lica u Zemunu organizovalo je VIII Likovnu koloniju "Umetnost spaja različitosti" od 02-09. novembra 2012. godine u prostorijama Doma za odrasla invalidna lica na Bežanijskoj Kosi.

Ovogodišnju Likovnu koloniju jednim delom pomogle su firme: "Eko-San", "Vageli" iz Novo Sada, "Knjaz Miloš", kao i prijatelji Udruženja.

Na koloniji je učestvovalo više od 30 umetnika (akademaca i amatera). Ponovo su sa nama bili, naši sada već stari prijatelji, umetnici-slikari iz Udruženja likovnih umetnika "Janko Brašić iz Levča", članovi likovne grupe Centralnog doma Vojske Srbije, članovi udruženja likovnih umetnika Slobodna slikarska komuna "Kej", naravno tu su i naši stanari Doma kao i jos neke osobe sa invaliditetom i bez invaliditeta koji su došli iz Beograda, Arandjelovca, Bele Crkve...

Deca naših prijatelja i saradnika su takođe dobili priliku da se malo poigraju bojama na platnu.

Tokom kolonije nastalo je oko 90 slika, kao i divno prijateljstvo među samim učesnicima.

Stalna postavka slika nastalih na likovnim kolonijama je u Domu za odrasla invalidna lica.

Kontakt osoba Zorica Filipović 062/203-209

Dobro nam došli!

Hvala svima koji nas podržavaju i veruju u naš talenat.

KULTURNO DUHOVNI DOGAĐAJ ...

Negde početkom decembra prošle godine, navršilo se pet neslavnih godina od kako se održao, kako bi se reklo, kulturno duhovni događaj u našem Domu. Bila je to promocija knjige našeg, na žalost preminulog, sustanara Dušana Brankovića, inače velikog stručnjaka za nuklearnu fiziku. Knjiga se zvala "Foraizmi", koja pomalo oslikava i život u domu i same stanare. Te večeri u muzičkim numerama učestvovao je i "Bend Vasila Hadžimanov", koji je ostavio jak utisak na prisutne. Ne, ne kažem da nije bilo velikih i važnijih dešavanja, daleko od toga da nije bilo, ali ove vrste ne. Isto tako ne mislim da su neka dešavanja važnija od drugih, ali ipak neke stvari su važnije i vrednije, jer nije bez razloga Homerova "Ilijada", koja je nastala u šestom veku stare ere još uvek prisutna i aktuelna u mnogim naučnim oblastima. Znam da će mnogi reći da je to nerealno poređenje, da jeste, ali da je svako delovao u svom domenu i mogućnostima ne bi bila ovakva praznina proteklih pet godina u kulturnom duhovnom životu Doma. Istina je da su učenici sa svojim nastavnicima muzičke škole 'Kosta Manojlović' održavali koncert svake jeseni, međutim to je njihova decenijska tradicija.

I tako nakon pet godina mi ponovo imamo kulturno duhovni događaj 14.03.2013., osamnaest časova, malo nezgodno vreme jer se poklapa sa večerom, ipak se napunila biblioteka tako da je program mogao da počne. Prvo se predstavio v.d. direktora Doma Srđan Simeunović, pozdravio sve prisutne posebno naglasivši naše parolimpijce Zeljka Dimitrijevića i Draženka Mitrovića, predsednika Udruženja stanara Doma, Gorana Jankovića, nekadašnjeg direktora Velimira Kneževića istakavši da će on nastaviti gde je Knežević stao, zatim doktora pravnih nauka Predraga Vukasovića i člana književnika Srbije Milana Milutinovića.

Umetničko veče je otvorila pevačica Sandra Prodanović otpevavši nekoliko arija posle toga je Goran Tica govorio o značaju kulturno duhovnog delovanja u našem okruženju. Ljiljana Novokmet je govorila svoje pesme, pa Đurđica Lazić i Milana Milutinović po jednu svoju pesmu dok se Momčilo Ružičić predstavio svojim aforizmima. Direktor Doma govorio je stihove Duška Bosančić, Bojane Dimitrijević i Predraga Vukasovića. A zvezda večeri je bila grupa "Čudesmo" učesnici takmičarskog serijala "Ja imam talenat".

Sve u svemu jedno prijatno duhovno osveženje. Nadam se da su prošla ona vremena, citiraću našeg Nobelovca Ivu Andrića "Dođu tako vremena, kada pametan začuti, budala progovori, a fukara se obogati".

Dušan Đurović

MOLITVA

Oj, čoveče pravedniče
 Jedan Božiji službe niče
 Ako mišliš Božiji biti
 čini dobro za života:
 poštuj brata starijeg
 i tebe će mlađi tvoji.
 U dobro se ne ponesi
 A u zlu se ne ponizi.
 Jer, čoveče pravedniče
 kad čoveka smrt snađe
 ništa sobom ne ponese
 do skrštene bele ruke
 i pravedna dela svoja.

Duško Bosančić

Pevačica Sandra Prodanović

"čudesmo"

IZMEĐU DVA BROJA

25.05.2012.

Ispratili smo sestra Jagodu Šević u penziju a ona je tom prilikom na prijatno iznenađenje svih nas spremila posluženje za sve korisnike i poželega da se sa svim stanarima pozdravi. Želim joj lepe penzionerske dane.

08.-28.06.2012.

Udruženje stanara Doma u saradnji sa Ustanovom realizovalo je XIII Olimpijske dane, nizom sportsko rekreativnih aktivnosti, a takmičenjem u kuvanju goveđeg gulaša obeležena je godišnjica Doma.

16.11.-04.12.2012.

Udruženje stanara Doma u saradnji sa Ustanovom organizovali su niz sportsko rekreativnih turnira otvorenog tipa povodom Međunarodnog dana osoba da invaliditetom.

13.01.2013.

Udruženje stanara Doma (USD) organizovalo je za svoje članove, prijatelje i saradnike doček pravoslavne Nove godine i obeležavanje 10 godina rada. Za divno raspoloženje i žurku do ranih jutarnjih sati pobrinuo se Mlađa sa svojim raznolikim muzičkim repertoarom za svačiji ukus. Hvala svima koji su sve ove godine bili sa nama i verovali u nas. Trudićemo se da budemo još bolji.

09.02.2013.

Naš ugledni šahista, velemajstor Boško Avramović odigrao je meč-simultanku sa osobama sa invaliditetom u našem Domu. Ovo svojevrsno šahovsko druženje organizovao je, što čini već tradicionalno, šahovski klub „Pogledi“ inače klub osoba sa invaliditetom, pre svega korisnika invalidskih kolica, u saradnji sa Sportskim Savezom OSI Beograda, a uz podršku i pod pokroviteljstvom Skupštine Grada – Sekretarijata za sport i omladinu, a učestvovali su članovi više organizacija i udruženja ove populacije kao i učenici nekoliko škola za decu sa invaliditetom. Meč je odigran na 27 tabli, pa iako je osnovni cilj ovih susreta popularizacija šahovske discipline i afirmacija mogućnosti osoba sa invaliditetom, nije izostala

sva draž takmičenja pa je ukupan rezultat 25:2 za velemajstora Avramovića, gde je na četiri table zabeležen nerešen ishod – remizirali su Zdenko Polhert, član Udruženja za cerebralnu i dečju paralizu Novog Beograda, Milenko Pantić, stanar Doma za odrasla invalidna lica, Miroslav Nešovanović, član Udruženja paraplegičara i kvadriplegičara „Beograd“ i Nikola Mihajlović, učenik škole za slepe i slabovide „Veljko Ramadanović“ iz Zemuna.

01.03.2013.

Srdan Simeunović je postao vršilac dužnosti direktora Doma koga većina stanara poznaje još iz perioda rada u Savezu za cerebralnu i dečju paralizu Srbije.

- Istoga dana već drugu godinu za redom predstavnici Gradske opštine Zvezdara povodom 8. marta kupili su radove iz naše kreativne radionice "Vredne ruke" za sad već tradicionalnu manifestaciju "Medijski osmomartovski turnir u fudbalu za dame" koji se održava u Sportskom centru "Šumice", sa ciljem da široj društvenoj zajednici, promovišu i afirmišu stvaralaštvo osoba sa invaliditetom. Zaista lep i divan gest sa njihove strane.

04.03.2013.

Održan je sastanak saveta stanara i stručnog tima Ustanove na kome smo upoznali direktora sa problemima koje imamo.

07.03.2013.

Održana je konstitutivna sednica UO Doma u novom sazivu. Predsednik UO je g-din Mića Lišanin, članovi: g-đa Milena Prica, predstavnik zaposlenih je Aleksandar Bojčević, predstavnik stanara Zorica Filipović i predstavnik sindikata Ivana Zuber.

11.03.2013.

Veliki dugogodišnji prijatelji Udruženja, ljudi iz kompanije „Quadra Graphic“ donirali su 4 gume za kombi Udruženja sa željom da što kvalitetnije učestvujemo u svim aktivnostima koje nas zanimaju. Hvala Vam mnogo na podršci koju nam nesebično pružate kad god to možete.

- U sklopu radionice „Uradi sam“ tokom marta meseca urađena je sudopera u zajedničkom boravku na II spratu koja će imati višestruku namenu, kao i parking za potrebe stanara Doma.

14.03.2013.

U biblioteci Doma za odrasla invalidna lica održan je koncert Miroslava Živanovića - Pileta (pevač) rok grupe "Alisa". Svi zajedno podsetili smo se hitova: "Sanja", "Vojskovođa", "Posle devet godina" itd.

21.03.2013.

Od hotela Hajat stigla je donacija zavesa za potrebe Doma.

25.03.2013.

Održana je Redovna godišnja Skupština Udruženja stanara Doma.

- Istoga dana stigla je donacija voćnog čaja firme "Julius Meinl" - predstavništva u Srbiji.

27.03.2013.

U biblioteci Doma održano je satirično i muzičko veče na kome su učesnici bili: Vukoman Bošković, Ljubomir Vujović, naš radni terapeut Saša Popović, stanari Duško Bosančić, Momčilo Ružičić i Marija Đurađević.

28.03.2013.

Održana je Redovna godišnja Skupština Sportsko rekreativnog udruženja "Sve je moguće". Posle radnog dela usledila je dodela priznanje institucijama, organizacijama i pojedincima za doprinos u radu organizacije u prethodnoj godini.

- Istoga dana stigla je donacija iz Škole stranih jezika stolice i klupe za potrebe Ustanove.

U Domu se redovno održavaju muzička radionica (utorak, četvrtak), psihološka radionica (sreda, petak) dok su korektivne vežbe svakodnevene. Takođe članovi atletskog kluba "Pogledi" redovno drže treninge na koje se uključuju i drugi stanari što je za svaku pohvalu.

Prilog pripremila Zorica Filipović

IZMEĐU DVA BROJA

SEĆANJE NA ...

Dimić Milan

1965. - 2013.

Milan je u našu ustanovu došao kao izbeglo lice iz banje Melenci.

Napustio je silom prilika svoju rodnu Liku ali je nikada nije zaboravio. Oči bi mu zasuzile kada mu je Brka puštao ličke pesme.

Voleo je provod, izlaske, dobru muziku, hranu, piće i veselje.

Milan se družio sa nekolicinom svojih dobrih drugara i ta prijateljstva su opstala do njegovog zadnjeg dana.

Uporna i opaka bolest mu je godinama zadavala probleme, mnoge bitke sa njom je dobio ali ovu poslednju je izgubio.

Preminuo je 13. februara ove godine u KBC Zemun.

Mi ćemo ostati da ga se sećamo po dobru.

Neka počiva u miru.

SEĆANJE NA ...

Ljilja Radovanović

1961. - 2012.

Ljiljana je došla u našu ustanovu početkom septembra 2000. godine, iz Gerontološkog centra Knjaževac. Rođena je u opštini Medveđa i u sebi je nosila taj vedri južnjački duh, neposredne i otvorene komunikacije sa ljudima.

Nije krila svoja osećanja i otvoreno je pokazivala koliko joj ko znači.

Volela je da pomogne drugima, bila je dobar drug. Nikada nismo ni pomišljali da bi onako jaka osoba mogla tako brzo da ode iz naših života.

Kao da se odjednom razbolela, kao da ju je bolest surovo i naglo obuzela i odnela, ostavivši nas nespremne da shvatimo šta se dogodilo i da se to zaista dogodilo.

Ostala je praznina u našim srcima, posle tog jula 2012. godine.

Ljiljo, počivaj u miru !

DOM VAN DOMA

14.-21.07.2012.

Članovi Šahovskog kluba "Pogledi" učestvovali su na šahovskom festivalu "Senčanska bitka 1897." u Senti. U ekipi je bilo i tri polznika škole šaha "Šah bez barijera" koju Klub realizuje već treću godinu.

01.07.-30.09.2012.

Opština Zemun omogućila nam je izložbeni prodajni prostor za radove kreativne radionice "Vredne ruke" na zemunskom Keju.

05/06.09.2012.

Naša kreativna radionica "Vredne ruke" učestvovala je na manifestaciji pod nazivom "Izmamimo im osmeh" u organizaciji Saveta za društvene delatnosti sa Voždovca u Muzeju automobila. Izložba je bila prodajnog tipa i posvećena osobama sa invaliditetom na kojoj su se mogle kupiti rukotvorine i slike eminentnih umetnika, ali i kreativnih osoba sa invaliditetom. Uvodnu reč na otvaranju je dao ministar kulture u sadašnjoj Vladi Republike Srbije - Branislav Petković.

21.09.2012.

Grupa stanara je bila u Sava Centru na poziv Elenke Kraljik, vanredne članice USD i volontera u organizaciji predavanja "Život bez ograničenja" Nika Vujičića, svetski poznatog motivacionog govornika srpskog porekla, rođenog bez udova a sa toliko optimizma. Nik je ovom prilikom građanima Srbije pokoloniio svoju volju i upornost za životom sa ciljem da motiviše pre svega populaciju osoba sa invaliditetom da nikada ne odustanu. Predavanje je bilo humanitarnog karaktera a sav prihod od ulaznica bio je namenjen organizacijama osoba sa invaliditetom. Organizatori odvog događaja su EUS, ELION media, fondacija Prestolonaslednika Aleksandra za obrazovanje i kulturu, humanitarni Fond princeze Katarine, Fondacija „Ana i Vlade Divac“ i još dvadesetak organizacija je podržalo.

26.09.2012.

Grupa stanara posetila je Zološki Vrt u Beogradu.

22.12.2012.

Rotari Klub Beograd organizovao je prodaju slika sa naših likovnih

kolonija i otkupili su jednu količinu unikatnog nakita iz naše radionice.

02.-15.01.2013.

Opština Zemun je za Božićne i Novogodišnje praznike omogućila prodajnu tezgu za našu Kreativnu radionicu „Vredne ruke“, kod Mcdonaldsa u Zemunu. Svoju kreativnost i stvaralaštvo prezentovali smo svojim sugrađanima Zemuna.

14.-18.01.2013.

Radovi iz kreativne radionice, kao i slike nastale na našim likovnim kolonijama prodavani su na VMA. Zaposlenima se dopada to što mi radimo tako da ćemo ovu prodaju ponoviti ponovo na jesen na obostrano zadovoljstvo.

06.02.2013.

Po preporuci dugogodišnjih saradnika Udruženja firme QUADRA GRAPHIC d.o.o dobili smo poziv iz Privredne komore Srbije, gde nam je omogućena prodajna izložba radova kreativne radionice „Vredne ruke“, i izložba slika nastalih na likovnoj koloniji „Umetnost spaja različitosti“. Na obostrano zadovoljstvo posećenost je bila velika. Zaposlenima u Komori se sviđa to što članice radionice rade, tako da je dogovoreno da se kroz par meseci ponovi izložba.

12/13.02.2013.

Wiener Städtische osiguranje d.o.o. Beograd nam je omogućio prodajnu izložbu radova Kreativne radionice „Vredne ruke „.

16.02.2013.

Jedna grupa članova ŠK "Pogledi" posetila je decu u Sokobanjskoj koja pohađaju školu šaha u sklopu projekta „Šah bez barijera“ koji je podržan od strane Gradskog sekretarijata za sport i omladinu a realizuje ga ŠK „Pogledi“ u saradnji sa Sportskim Savezom osoba sa invaliditetom Beograda i USD-om. Bilo je ovo divno popodne provedeno sa našim najmlađima.

Za sada se škola šaha zahvaljujući nesebičnoj pomoći i podršci g-dina Velimira Kneževića, održava subotom u Specijalnoj bolnici za decu obbolele od cerebralne paralize u Sokobanjskoj, utorkom i petkom u dnevnoj bolnici u Braća Jerković, sredom u Zavodu za rehabilitaciju "Miroslav

Zotović" i četvrtkom u školi Dragan Kovačević. Inače, predviđeno je da ove aktivnosti traju preko cele godine ali i postanu oblik redovnog budućeg rada Kluba i da se stalno obogaćuju i proširuju drugim sadržajima (turniri, takmičenja, posete i simultanke poznatih šahista, izleti itd..

20.02.2013.

Otvoren je I Sajam socijalnog preduzetništva u Privrednoj komori Beograda, pod pokroviteljstvom Sekretarijata za socijalnu zaštitu, Sekretarijata za privredu i Gradskog centra za socijalno preduzetništvo Beograda.

Manifestacija je održana u organizaciji Foruma mladih sa invaliditetom uz podršku Ambasade Kraljevine Norveške u Srbiji i Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike.

Vršilac dužnosti direktora Gradskog centra za socijalno preduzetništvo Beograda Aleksandra Grubin istakla je da je taj centar već počeo sa radom, dok će za korisnike biti dostupan vrlo brzo. Osnovni cilj centra je da socijalnim preduzećima, preduzetnicima i osobama u stanju socijalne potrebe preko programa zapošljavanja i samozapošljavanja omogući da dođu do posla. Na poziv Sanje Grubin naša Kreativna radionica "Vredne ruke" učestvovala je na ovom sajmu sa još 40-tak izlagača. Sami organizatori bili su iznenađeni odzivom kako izlagača tako i posetilaca.

23.02.2013.

U Hotelu Hajat, na poziv predstavnika Rotari kluba Srbije, prezentovano je stvaralaštvo osoba sa invaliditetom. Među brojnim izlagačima bila je i naša kreativna radionica "Vredne ruke". Za potrebe stanara Doma, donirana su mehanička kolica.

Od 01. marta, Sindikat "Nezavisnost" predškolske ustanove "Dr Sima Milošević" u Zemunu, u saradnji sa USD-om, organizovali su humanitarnu

DOM VAN DOMA

akciju "Čestitajmo 8. mart ženama sa invaliditetom", kupovinom unikatnog nakita nastalog u kreativnoj radionici "Vredne ruke" i slika nastalih na našim likovnim kolonijama. Tokom marta meseca ispred pomenutog sindikata naša Lidija Nedić, koja sada radi u vrtiću "Zemunski biser" jaslice u Zemunu i koja je inicijator cele akcije, je svojim kolegama prezentovala šta se to sve radi u našoj radionici. U ime članova Udruženja izražavamo veliku zahvalnost svima koji su učestvovali u akciji.

12.03.2013.

Sa NVO "Sve za osmeh" upoznala nas je g-đa Mila Džanković, osveđeni prijatelj Doma i populacije osoba sa invaliditetom. Učestvovali smo na manifestaciji povodom Međunarodnog dana bubrega.

26.03.2013.

V.d. direktora Doma Srđan Simeunović i predsednik USD-a Goran Janković, gostovali su u TV emisiji Studija B "Beograda dobro jutro". Ovom prilikom istakli su sa kojim problemima se Dom već duže vreme suočava i apelovali na sve ljude dobre volje da pomognu u skladu sa svojim mogućnostima.

- U prethodnom periodu posetili smo brojne koncerte u Beogradskoj arena i Sava Centru.

Pripremila Zorica Filipović

Samostalan život osoba sa invaliditetom

Ideja o samostalnom životu osoba sa invaliditetom (OSI) u našem društvu li sa našim standardima su puste želje pusti snovi. Mogu to da kažem jer ja sam jedan od tih koji bi to veoma želeo.

Pokušao sam na sve moguće i nemoguće načine ali uvek naiđeš na prepreku. Zato sam morao na neki način da odustanem od svega što sam planirao.

Da ne ulazim u detalje kako sam došao do toga da sam u ovakvoj ustanovi (Dom za odrasla invalidna lica) ali ovo je za sada najbolje rešenje.

Mnogo treba volje a pogotovo sredstava za samostalan život osobe sa invaliditetom. Zato mislim da još ne postoje mogućnosti evropskog standarda za nas sa običnim ili socijalnim primanjima. Jedino ako Država sa mnogim donacijama iz te Evrope omogući ljudima poput nas da živimo samostalno do nekih 65 godina.

Stvari stoje ovako, ako kupiš ili izajmiš stan, sa čim ćeš živeti i plaćati negu koja ti je neophodna. Za tu avanturu ti je potrebno najmanje dve hijade evra, a ako si stambeno osiguran pola od toga i opet veoma skromno da živiš. Realnost je takva da bi trebalo da pravimo i obnovimo kapacitete u mini domovima ili da ih pravimo od postojećih jeftinih objekata, kuća širom Srbije gde bi se zaposlili mnogi iz unutrašnjosti. Što nas je više u takvim objektima to bi bio veći standard za ljude koji bi nam pomagali u takvom nekom kolektivnom, a opet koliko toliko samostalnom životu na ovim prostorima tj. u Srbiji. Žao mi je ali to je najrealnija i najjeftinija investicija za potrebe mladih osoba sa invaliditetom koji očekuju to od društva.

Prilog pripremio Branko Milinković

S obzirom da je ovo retrospektiva događaja u periodu od godinu dana osećamo potrebu da se podsetimo naših drugara i saradnika koji su preminuli.

Napustili su nas:

Petar Durković

Životije Miloradović

Aleksandar Vučić

Marina Minić

Svako od njih je na svoj način ostavio pečat na život i rad u Domu.

Potrudićemo se da nastavimo upornošću i energijom sa svakim novim izazovom kako smo mogli videti kod njih.

Počivajte u miru!

ZAŠTO JE BILTEN ZATAJIO...

Verujem da su se neki od vas bar na trenutak zapitali šta je to sa "Pogledima"? Napravili smo pauzu od godinu dana. Moram vam priznati da je teže pokrenuti već viđeno, nego pokrenuti nešto potpuno novo. U jednom momentu došlo je do prezasićenja naime, nismo imali o čemu da pišemo. Sve se svelo na prezentovanje kreativnog stvaralaštva naših članova kreativne radionice "Vredne ruke" kroz sindikalne prodaje, posete raznim koncertima, kao i sportsko-rekreativne aktivnosti Udruženja stanara sa otvorenim turnirima. Prosto su se stvari ponavljale. Bilten je najlakše popuniti priložima sa interneta ali to nije naš cilj.

Vrata Doma su bila zatvorena, niko nam nije dolazio niti smo sa kime saradivali. Dovoljan signal da se zapitamo šta to zaista nije u redu. Prepustili smo se našoj svakodnevicu, brinemo o našim problemima kako ćemo objasniti osnivačima ove kuće i nadležnima u Ministarstvu da nam je potrebna pomoć u zadovoljavanju osnovnih potreba, zatim prevoz, odlazak kod lekara, lift, popravka krova itd..

Znam, mnogi od vas će reći da ovo nisu problemi o kojima mi trebamo da razmišljamo, možda i ne treba, ali sve su to stvari koje su u direktnoj vezi sa nama samima pa samim tim moramo zajedno ukazivati na problematiku sa kojom se svakodnevno susrećemo. Smatram da su ovo teme o kojima treba da se piše u "Pogledima", a posebno tema o medicinsko-negovateljskim kadaru, o kom, iz nama nekih neponatih razloga, niko ne želi da piše.

Odlučili smo da u ovom broju napravimo retrospektivu događaja između dva broja, jer bilo je i lepih i ružnih stvari koje svakako ne treba i ne smemo da zaboravimo.

Ne zaboravimo, nemojmo žmuriti pred stvarima koji nam se događaju, svojom upornošću možemo ih menjati na gore ili bolje, kako god. Jer ako u svemu što radimo nastupamo najbolje što možemo, sutra se nećemo kajati ni zbog čega što smo uradili ili ćemo uraditi.

Prilog pripremila: Zorica Filipović

DOPIS UPUĆEN GSP-u

ZEMUN, 26.02.2013.GOD.

ZA PREDSEDNIKA SAVETODAVNOG TELA OSI, PRI KABINETU GRADONAČELNIKA BGD-a, MASARIKOVA 5. BEOGRAD

POŠTOVANI!

OD 1. FEBRUARA 2013. GOD. NA LINIJI "GSP" 77 - Bežanijska kosa (Bolnica) - Zvezdara, UKINUTI SU NISKOPODNI AUTOBUSI, ŠTO JE NESHVATLJIVO OD LJUDI KOJI RADE U "GSP" BEOGRAD I SPROVODE OVAKAV VID DISKRIMINACIJE PREMA OSOBAMA SA INVALIDITETOM. NAPOMINJEMO DA JE TO ZA NAS, OSOBE U INVALIDSKIM KOLICIMA, BILA JEDINA VEZA SA CENTROM GRADA. POMENUTA AUTOBUSKA LINIJA POVEZUJE MESTA GDE ŽIVE OSOBE SA INVALIDITETOM: DOM ZA ODRASLA INVALIDNA LICA ZEMUN, GERONTOLOŠKI CENTAR BEOGRAD I PAR PRIVATNIH DOMOVA ZA STARA I INVALIDNA LICA U GRADU.

MOLIMO NADLEŽNE, DA SE OVAJ VID DISKRIMINACIJE PREMA OSOBAMA SA INVALIDITETOM ŠTO PRE DOVEDE U NORMALNO STANJE I VRATE NAM "NISKOPODNE AUTOBUSE" NA POMENUTU LINIJU.

S POŠTOVANJEM: MOMČILO RUŽIČIĆ, DOM ZA ODRASLA INVALIDNA LICA ZEMUN

ODGOVOR: S.P. "Karaburma" J.K.P. G.S.P. "Beograd"

From: Beoinfo<beoinfo@eunet.rs>

Date: 2013/3/1.

Poštovani,

Prvenstveno želimo da se zahvalimo što se interesujete za rad javnog prevoznika. Povodom Vaših zapažanja u vezi sa izmenom reda vožnje na liniji 77, koja ste nam uputili putem elektronske pošte, u prilici smo da vam odgovorimo sledeće:

S.P. "Karaburma" je početkom ovoga meseca dala na korišćenje četiri vozila S.P. "Kosmaj", te je nakon nove preraspodele vozila u okviru linija, došlo do toga da na liniji broj 77 ne saobraćaju više niskopodna vozila, već zglobni autobusi, što je u saglasnosti i sa važećim redom vožnje, za koji je zadužena Direkcija za javni prevoz.

U svakom slučaju, čim dobijemo nova vozila koja su u planu, nastojaćemo da ispravimo sadašnju situaciju na liniji 77. Vama zahvaljujemo na upućenim primedbama koje će sigurno doprineti poboljšanju naših usluga. Nadamo se da će ovakvih neprijatnosti biti sve manje i da ćete ubuduće biti zadovoljniji našim uslugama.

S poštovanjem, S.P. "Karaburma" J.K.P. G.S.P. "Beograd"

niskopodni autobus 77

K r o z g o d i n u . . .

SPORTSKO-REKREATIVNO UDRUŽENJE "Sve je moguće"

01-02.09.2012.

Radionice "Partnerstvom do promena"

Predstavnici USD-a učestvovali su na dvodnevnom radionicama "Partnerstvom do promena" u Sportskom centru Šumice. Organizatori radionice bili su Sportsko-rekreativno Udruženje "Sve je moguće" i FIFH (Malme, Švedska). Radionica treba da rezultira nizom projekata u narednom periodu sa ciljem da unaprede položaj osoba sa invaliditetom i njihovo značajnije uključivanje u različite oblasti života.

Turnir u Boćanju za osobe sa invaliditetom

Povodom Dana oslobođenja Beograda, u utorak 23. oktobra, Udruženje građana „Sve je moguće“ je u saradnji sa Sportskim savezom osoba sa invaliditetom Beograda, a pod pokroviteljstvom Skupštine grada - Sekretarijata za sport i omladinu i Gradske opštine Zvezdara, održalo promociju pod nazivom „Boćanje za sve“ u SC „Olimp-vezdara“. Ovo prvo nezvanično otvoreno prvenstvo Beograda su, uz prisustvo Ambasadora Vlade Japana, Njegove Ekscelencije Tošia Cunozakija, otvorili Gradski sekretar omladine i sporta Aleksandar Kovačević, predsednik Skupštine opštine Zvezdara, Dušan Ignjatović kao i direktor Sportskog centra „Olimp - Zvezdara“, Branko Popović. Turnir je uveličan i prisustvom Draženka Mitrovića, najtrofejnijeg srpskog sportiste sa invaliditetom. Boćanje je paraolimpijski sport i u svetu veoma popularna sportska disciplina koja i kod nas stiče sve veći broj pristalica. „Boćanje za sve“ je ujedno i završna manifestacija celogodišnjih aktivnosti koje su se odvijale u školama i ustanovama za decu sa invaliditetom kao i u brojnim organizacijama i udruženjima pripadnika ove populacije iz Beograda i još nekoliko gradova iz Srbije. Takmičenja su održana u kategoriji pionira, juniora i seniora. Svim učesnicima dodeljene su diplome za učestvovanje a najuspešniji su dobili i medalje. Od pedeset takmičara najbolji su bili:

U pionirskoj konkurenciji: I mesto: Stepanović Dejan, učenik osnovne škole za decu oštećenog sluha i govora „Radivoj Popović“, II mesto: Balaš Boris, učenik Specijalne škole za decu sa telesnim oštećenjima „Dr Dragan Hercog“, III mesto: Popov Vidosava, učenica Osnovne škole za decu oštećenog sluha i govora „Radivoj Popović“.

U juniorskoj konkurenciji: I mesto: Nikola Sarić, učenik Škole za decu oštećenog vida „Veljko Ramadanović“, II mesto: Maša Stojaković, klinika za rehabilitaciju „Dr Miroslav Zotović“, III mesto: Milanče Sipljanović, učenik Škole za decu oštećenog vida „Veljko Ramadanović“.

U seniorskoj konkurenciji: I mesto: Zoran Živanović, II mesto: Milka Đuran, III mesto: Aleksandra Bakrač.

01.-03.07.2012.

Sportsko-rekreativno udruženje "Sve je moguće" organizovalo je **III Međunarodnu regatu za osobe sa invaliditetom**. Moram istaći da su u toku pregovori sa opštinom Bratunac za narednu regatu koja se planira za treći avgust 2013.

07.12.2012.

HUMANITARNA ŽURKA YOU ROCK 4 LIFE

Na žurci je prodato 130 ulaznica. Veliko hvala svim pojedincima i firmama koji su dali ili uplatili donacije na račun našeg Udruženja. Zahvaljujemo se grupama "Goran, Denis i Robert" i "Unplugged Nesh", ali najviše gostima, koji su došli na žurku i napravili fantastičnu atmosferu. Svi zajedno smo skupili 5.260 CHF za adaptaciju poslovnog prostora Sportsko-rekreativnog udruženja "Sve je moguće".

Prilog pripremila Milada Lazić

Veliki uspeh osoba sa invaliditetom na Međunarodnom takmičenju MALMO OPEN 2013.

Udruženje "Sve je moguće" i ove godine, peti put za redom učestvovalo je na najvećoj sportskoj manifestaciji na svetu posle paraolimpijskih igara – MALMO OPEN 2013., koje se održalo od 8.-10. februara. Takmičenje se održava svake godine, unazad 36 godina i broji više od 2500 učesnika.

Ponosni smo što godinama naši učesnici beleže odlične rezultate i donose brojne medalje u organizaciji Udruženja "Sve je moguće". Kao i prethodnih godina tako i ove, naša ekipa od 16 učesnika (osobe sa invaliditetom i njihovi pratioci), osvojili su 4 zlatne i 4 bronzane medalje. Pored osvojenih sportskih priznanja učvršćeni su odnosi sa domaćinom organizacijom FIFH, koji su nam obećali finansijsku pomoć za naredno ušćeć a i za druge naše aktivnosti.

Ovu manifestaciju su podržali: Gradski sekretarijat za sport i omladinu-Beograd, domaćin-organizator FIFH u Švedskoj, Opština Zvezdara, Sportex-Arilje, Konimterm-Pančevo, BIP, Uniqa osiguranje, JP Lasta i sami učesnici su učestvovali.

Učešće ŠK "Pogledi" u Zonskoj ligi Beograda

U nedelju, 9. septembra, počelo je ekipno prvenstvo Zonske lige Beograda za 2012. godinu. Šahovski klub "Pogledi" se treći put našao u višem rangu takmičenja tj. Zonskoj ligi Beograda, grupa "A" i za našu ekipu bio je to veliki izazov, takmičeći se sa "jačim" ekipama.

Od ukupno odigranih 9 kola u Zonskoj ligi Beograda, ŠK "Pogledi" postigao je 3 pobeđe i to protiv: ŠK "Teleoptik" iz Zemuna u trećem kolu, sa 5 : 3, zatim protiv ŠK "Studentski grad" u sedmom kolu sa 5½ : 2½ i protiv ŠK "15 april" u devetom kolu, sa 5½ : 2½. Velike šanse za još jednom pobedom propustili smo nad ekipama: ŠK "Banjica" i STŠ Zemun, koje smo izgubili sa 3½ : 4½. Od ekipa koje su zauzele prva tri mesta u ligi: ŠK "Rakovica", ŠK "Mladost" iz Surčina i BŠK "Batajnica" osvojili smo po 2½ poena. U nedelju, 28. oktobra, završeno je ekipno prvenstvo Zonske lige Beograda u kojoj je učestvovalo 10 ekipa.

Ekipa ŠK "Pogledi" osvojila je 6 meč-bodova, odnosno 33½ poena i time zauzela sedmo mesto u Zonskoj ligi Beograda, grupa "A".

Poene za našu ekipu su osvojili:

Z. Polhert - 6½ poena; M. Petrović - 5 poena; M. Andrejević - 4½; R. Kuzmanović i D. Vasić po 4 poena; M. Nešovanović - 3½ poena; M. Ružičić i D. Đurović po 1½ poen; V. Knežević, N. Subotić i M. Pantić osvojili su po 1 poen.

Za našu ekipu u Zonskoj ligi Beograda učestvovalo je 15 takmičara od toga 6 stanara Doma, od ukupno 24. koliko imamo registrovanih. Svih 9 susreta u ligi odigrali su: Z. Polhert, M. Andrejević, R. Kuzmanović i M. Nešovanović. Osam susreta: M. Petrović i D. Vasić. Pet susreta: N. Subotić. Četiri: M. Ružičić. Po dva: D. Đurović, M. Pantić i S. Jovanović. Po jedan meč su odigrali: D. Joksić, Z. Ristić, Ž. Dimitrijević i V. Knežević.

Ono što smo zacrtali, to smo i ostvarili - opstanak u Zonskoj ligi Beograda. U niži rang takmičenja tj. Beogradsku ligu, prelazi desetoplasirana ekipa - ŠK "Teleoptik" iz Zemuna a devetoplasirana ekipa ŠK "15 april" ide u "razigravanje" za opstanak u ligi.

Zonska liga Beograda - grupa "A"

Konačna tabela:

	Meč-bodovi	Poeni
1. Rakovica	14	44
2. Mladost, Surčin	14	43
3. BSK - Batajnica	14	42
4. STŠ - Zemun	11	37 ½
5. Studentski grad	8	35
6. Banjica	7	32
7. Pogledi	6	33½
8. Nestor	6	32
9. 15. april	6	28
10. Teleoptik	4	33

Napomena: Dve prvoplasirane ekipe učestvuju u baražu za viši rang takmičenja, tj. Kvalitetnu ligu Beograda.

Pod imenom ŠK "Pogledi", već punih 8 godina se takmičimo u Beogradskoj ligi, od toga 3 godine u višem rangu takmičenja (Zonska liga Bgd-a), gde se i danas nalazimo i jedini smo šahovski klub osoba sa invaliditetom koji se takmiči u Beogradskoj ligi.

ŠK "Pogledi" broji 16 rejtingovanih igrača, od toga 6 stanara Doma i ima ukupno 24 takmičara.

Listu uredio, član ŠK "Pogledi": Ružičić Momčilo

Neću se vezivati samo uvek ću ih pamtiti

Mnogo godina i dana sa dragim osobama sam vreme provodila.
 Vezala sam se, sa par njih se družila,
 Neke samo pozdravljala.
 Bili su tu kad mi zatreba, bliskost prijatelja
 Poput niti konca iznenada je prekinuta.
 Otišli su iznenada negde gde ćemo svi otići,
 Ni ne znamo kada,
 Samo znam da ću ih videti jednoga dana.

Ne smem se vezivati ali ću ih pamtiti.
 Otišla je moja Cicana bez pozdrava,
 Otišao je moj Miško, ljubav moja.
 Preboliti moram njega,
 Ali kako kad je bio jedina ljubav moja.

Neću se vezivati ni sa kim, tad puno patim,
 Prijatelj me jednom savetovao ne veži se,
 Svako jednoga dana mora da ode.
 Da, moram sve prebroditi znajući da nismo večni.
 Dok sam tu ja ću ih pamtiti.
 Ne smem se više vezivati,
 Ali ću, dok sam tu u srcu ih nositi i pamtiti!

Đurđica Lazić - Đuka

POŠTO

Pošto ja ne mogu doći do tebe
 Šaljem ti anđele da te čuvaju
 Za mene,
 Šaljem ti zvezde nek sijaju
 Samo za tebe,
 Šaljem ti vetar da miluje te
 Umesto mene,
 Šaljem ti sunce nek te greje,
 I šaljem ti mesec nek te vodi
 Do srca mog.

Zoran Ristić

A F O R I Z M I

1. Na leđima naroda, svaki patuljak misli - da je džin.
2. Dobar je onaj vic koji se shvati, tek - posle izbora.
3. Ova zemlja, mogla je da bude Švajcarska ali je postala - švercerska.
4. Samo budalama i glumcima, uvek nedostaju daske - koje život znače.
5. Mnogi misle da su, čim izađu iz sela - već u gradu.
6. Da se narod ne bi otuđio, osnovali smo - kolektivne centre.
7. Danas je skuplji glas poslanika - nego operске dive.
8. Neki ljudi su izgubili pamet, a glupost - niko.
9. Pod starost, snosimo posledice lupanja srca - u mladosti.
10. Ne bavi se partijom, ako nisi - velemajstor.
11. Dame sanjaju - dobru partiju.
12. U seksu je bolje kad si osrednji - nego kad si srednji.

Pripremio: Momčilo Ružičić

BUMBAROV LET

Mora da se svakome od vas bar jedanput desilo da vam neki Rom (slobodno čitaj na narodnom jeziku: Ciga) koji prosi kaže: “Kume, daj neki dinar, nemoj da te bije maler”. Pošto se u Srbiji, k’o po pravilu, maler lepi na sujevernu sirotinju, ispade da prosjaci najviše dobiju para od onih koji posle nemaju da kupe burek. Šta će jadni ljudi, bolje da prosjaku daju nešto para nego da posle sto metara upadnu u šaht i slome nogu. A ovi bumbari sa punim džepovima novca kao da su primili vakcinu protiv malera. Pošto ne pate od sujeverja ne može im ni Bog ništa! Baškare se po Srbiji do mile volje! Može cela mahala da ih kune kol’ko god hoće, al’ njima sve ide k’o po loju. Dok hodaju, bumbari se prave da ne primećuju prosjake, u kafani ne ostavljaju bakšiš jer se potpisuju na račun, ne čekaju u redovima, ne plaćaju kazne, tv pretplatu i ostale nazovi sitnice, a kada treba da plate porez manji su od makovog zrna i ništa od imovine se ne vodi na njih. Kada se organizuju dobrotvorne priredbe nabiju se u mišiju rupu, a sirotišta posećuju kol’ko i grob pokojnog pradede. Ako napravite paralelu između vesti da je na sajmu automobila prodat mercedes od 345.000 evra i one druge da je Danica Ćirković iz Kragujevca umrla čekajući da se prikupi novac za transplataciju njenog srca, shvatate kako ljudski život vredi manje nego nečija strast za suludom vožnjom. U ovom primeru, Daničino novo srce je vredelo manje od polovine pomenutog automobila, ali bolest nije mogla da sačeka makar i milosrđe bogatih koji nemaju razumevanja za ljudske patnje. Kako sit gladnom ne veruje, između prosjaka i bogataša vrlo je mala razlika, jer i jedni i drugi misle samo na sebe. Ovi prvi gledaju kako da ubace u kljun malo mrvica i dočekaju novo jutro, dok su ovi drugi stalno u grču da im neko

ne otme imetak. I dok se život lagano kotrlja, samo su prosečni ljudi sposobni da realno sagledaju svet oko sebe i shvate tuđu bol i patnju. Tek kada se desi neko čudo shvatite kako na površinu ispliva svašta iz ovog naroda. Naime, posle skorašnje vesti da su banke na Kipru zapale u ozbiljnu krizu i da im pretili bankrot, isplivaše odjednom neki silni srpski bumbari i pohिताše tamo da spasu šta se spasti može. Najjača vest je da su sve karte iz Srbije za Kipar prodate za narednih mesec dana! Čekaj, pa još nije počela turistička sezona, šta će tol’ki Srbi tamo? Kako ćete sad’ do Kipra, ‘oćete li da plivate braćo bumbari? Auuuu, kakva panika...izem vam takav život! Prvo Jezda i Dafina, pa sad’ još i Kipar! Treba srce da vam izdrži takav stres! A lepo vam je govorio Ciga prosjak da će da vas bije maler! Pa zar on da vas uči šta treba da radite i kako da živite, a tol’ko para i godina ste sprcali u guzicu! E, ljudi moji, svašta sam video i čuo, ali da bumbari propadoše zbog ciganske kletve, to još nisam! Evo prilike da vlast ćapi neke nove Miškoviće i završi pos’o. Sad’ il’ nikad! Ovo je prava prilika da Srbiji konačno svane, a biće mnogo lakše, samo ih loviš jednog po jednog na terminalu za Kipar, pa ih trpaš k’o ovce u maricu i marš u zatvor! Da nema vas bumbara, srca mnogih Danica u Sbjiji danas bi ponosno kucala i živela život dostojan čoveka. I najzad, nemojte da žalite ako takve bumbare bije maler. Dosta vam je sopstvenih muka i problema. Razmišljajte o ljudima i pomozite u životu onima kojima je stvarno to i potrebno. Mislite o Danici i mnogima koji su zbog takvih hohštaplera ni krivi ni dužni izgubili bitku sa životom. Svi oni su naši heroji koje Srbija ne sme da zaboravi jer će nam doneti bolje sutra.

Saša G. Popović - Pop

UKRŠTENE REČI

Rešenje ukrštenih reči iz prethodnog broja.

Vodoravno:

1. Imela - B - Fp; 2. Sa - Alveole; 3. Uhu - Bardak; 4. Vulgarnost; 5. Intendanti; 6. Šar - Karden; 7. E - Aberdari.

Pripremio: Momčilo Ružičić

◇	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						◇			◇	
2			◇							
3				◇						
4										
5										
6				◇						
7			◇							

Vodoravno:

1. Pravilan raspored - Drugo i 24. slovo azbuke - Dvadesetosmo slovo azbuke; 2. Izvršni odbor (skr.) - Ispupčeni, izbočeni; 3. Vojnomedicinska akademija (skr.) - Koji nije slan; 4. Adapter kod televizora (mn.); 5. Zanimljivo, interesantno; 6. Snovi - Stanovnik Liona; 7. Pokazna zamenica - Biti besan.

Uspravno:

1. Koji je pomalo siv; 2. Široko, prostrano; 3. Luksemburg - Slikar Matis; 4. Početna slova azbuke - Valjevo - Belgija; 5. Deo neke mere, delimično; 6. Američki glumac, Toni; 7. Tvrđava, utvrđenje (franc.); 8. Koji su u vezi s nekim uslovom; 9. Bivši nemački fudbaler, Mihael; 10. Faktori.

OBAVEŠTENJE ČITAOCIMA "POGLEDI"

Poštovani čitaoci, obaveštavamo vas da u Domu u okviru radno-okupacioninih aktivnosti imamo kreativnu radionicu koju sprovodimo u saradnji sa Ustanovom i Udruženjem stanara Doma. U njoj rade i kreiraju stanari i prijatelji Doma. Neguju se i poštuju stari zanati:

- prave se cvetni aranžmani,
- izrađuje nakit od perlica, poludragog kamenja i fimo mase,
- boji grnčarija,
- prave čestitke,
- rade tapiserije,
- radi na razboju,
- oslikavaju majice itd.

Svaki proizvod je jedinstven, pravi unikat.

•••••

Za više informacija obratiti se Zorici Filipović na telefon 062/203-209 i Ivani Zuber, defektologu tel. 011/2607335

U našem Domu nalazi se stalna izložbeno-prodajna postava radova korisnika naše ustanove.